

A „Hitünk énekei” hiányának margójára

Az utábbi néhány napban
olyan sokan kerestek
meg azzal, hogy
szükségszerűk lenne a
„Hitünk Énekei”-re,
és kaphatná-e az
Advent Kiadványban, hogy
jessen erre
néhány gondolatban reflektálni.

A
közéleti körökben lesz éppen
főleg az oka, hogy
a „Hitünk Énekei”
megjelent.

A
„Hitünk Énekei” megjelenése
(1964) tőbb gyűjteményben ellenállást váltott
ki azért, mert
hiányoltak, kevésnek tartották
a testvérek az
„Énekek” nyelvében a
„Énekeket”. Fajlalták,
hogy kimaradtak azok
az énekek, amelyeket
már korábban ismertek és
vagy keresztségük fogva ismertek és
lelkesen énekeltek. Azok
a tiszteletre méltó
testvérek - zeneművészek és
irodalmi tevékenységet végzők
-, akik összeállították a „Hitünk
Énekei”-t, főként
arra törekedtek, hogy
a lehető legletisztultabb dallamvilággal, teológiai
támasz nélkül, prozódiai szempontból
is megfelelő munkát
adjanak ki a
kezükből. Ez az
énekeskönyv magas színvonalú
mű lett. Akkor
is az, hogyha
a fent már
emléktett néhány sokaknak
okozott csalódást. Később
ezt igyekezett az
egyház pótolni a
„Függelékkel”, annak
a megértésnek a
hátterében, hogy tőbb
„Énekek”-t olyan

hitbeli tapasztalatuk fűződött
sokaknak, amit tiszteletben
kell tartani.

Meg
kell azonban említeni,
hogyan az a
zöldgölös, miszerint mi,
mint adventisták mielőtt
előnekelnénk református és
más vallású gyülekezeti népeket, nem
álljon meg a
helyünk. Azért nem,
mert azok a
bizonyos - főként a
reformáció korában keletkezett
- népek hogyan is
lehetettek volna "adventisták",
amikor maga az
adventizmus a reformáció
kötvetően mintegy hátrómszáz évvel jelent meg! A
reformátorok és a
reformált gyülekezetek zenével,
előkeléssel foglalkozó tagjai
olyan népeket szereztek,
amelyek megelőlt lelki
írásukat, a hitből
való megigazolás tapasztalatát, a Szent-rés
világosságát fejezték ki.
Érdeklőnk, hogy ezek
a dallamok és
a hozzájuk tartozó
szöveg nem vészett
el. Vagy nem
szávesen előnekelnénk olyan
zsoltokat, amelynek a
zenét még Dávid
vagy Aszáf szerezte?
Sajnos azonban ezeket
a dallamokat már
nem ismerjük, mert
a zsidó nép
sok hányattatása kárpótlotta
elveszték. Pedig ez
jelentős kincs lenne
az egész emberiségnek! Mint ahogyan
a reformáció korának
dallamvilága is az.

Egy
felmérés szerint a
kibocsátott előnekeskönyvnek körülbelül a harminc
százalékát előnekeljük. Mielőtt
is nem vesszük
a fáradságot, hogy
még többet megtanuljunk
belőle? - Készen áll egy
előnekeskönyv.* De
szomorú arra gondolni,

hogy Őgy fog
 a jelenlegi eltűnni
 kezünkben Ős gyülekezeti
 Őletünkben, hogy fel
 se fedezték a
 kincseit. Őrcsajdnak fŐnyre, JŐzusom, / Ragyogjon rŐim, Ős lŐgy napom; / Lelkednek lŐngja tŐltsŐn be, / Ő! JŐsŐig Ő
 kŐtfeje!" - szŐl pŐldakŐppen egy igen
 ritkŐjn Őnekelt Őnek,
 amelyet az 1848-as
 mŐrciusi forradalom idejŐn
 is mŐr kŐtsŐjz
 Őve Őnekelt az
 őszinte hŐvők a
 gyülekezetben.

Egy
 nŐpet az is
 minŐsŐt, hogyan bŐnik
 az ŐrtŐkeivel: tisztelettel, megbecsŐlŐssel vagy
 nemtŐrŐdŐm mŐdon. MŐg
 most a ŐŐHitŐnk
 Őnekei" az ŐltalŐnosan
 elfogadott (Ős jelenleg
 a legmagasabb szŐ-nvonala)
 ŐnekesŐnk. FedezzŐk fel
 kincseit, amŐg lehet!

Ő

E.
 KŐkŐnyes Zsuzsa

Advent KiadŐs

Ő

* Amennyiben valahol
 kereslet van gyülekezeteinkben a ŐŐHitŐnk
 Őnekei"-bŐl, szeretettel
 kŐrek mindenkit, hogy
 ŐrtesŐtse az Advent
 KiadŐt. (Jelenleg egyetlen
 darab ŐnekesŐnyvŐnk sincs,
 de ha ŐsszegyŐlik
 utŐnnyomŐshoz megfelelő megrendelŐs,
 megfontoljuk a kiadŐsŐt.)